

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - LIPSA DE ÎNCREDERE - Partea a treia

În timp ce suntem în picioare, să deschidem Bibliile la Geneza, fiindcă vom rămâne la subiectul pe care-l abordăm, la partea a treia din „Religie versus relație cu Dumnezeu”. Data trecută am vrut să vorbesc despre „Mila neînțeleasă și lipsa de încredere”, dar nu am ajuns la partea cu Lipsa de încredere, așa că prin harul lui Dumnezeu, astăzi voi predica despre **Lipsa de încredere**, și Îl rugăm pe Dumnezeu să ne binecuvânteze.

Haideți să citim din Geneza 3, de unde am început de fiecare dată, doar că de data aceasta voi începe de la versetul 1, până la 10:

„Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină”?”

Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.”

Atunci, șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri,

dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului

Dumnezeu printre pomii din grădină.

Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe Adam și i-a zis: „Unde ești?”

El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”

Să ne plecăm capetele și să-l cerem Domnului să binecuvânteze Cuvântul Său. Doamne Isuse, Îți mulțumim Tată, pentru privilegiul de a fi astăzi din nou aici. Îți mulțumim că ai restaurat sănătatea și puterea fratelui nostru Manuel și a putut călători ca să fie aici. Doamne, nici nu avem cuvinte să-Ți mulțumim pentru ceea ce faci în viața noastră, pe măsură ce ne ridici din ce în ce mai sus prin Cuvânt și ne ridicăm Cuvânt cu Cuvânt. Doamne, în seara aceasta Te rugăm să ne dezvălui mai mult despre Tine, ca să vedem clar, Doamne, Cine ești Tu. Hrănește-ne cu mâna Ta, Doamne, fiindcă ai întâietate printre noi ca să ne dai Cuvintele Tale. Dă-ne ochi deschiși ca să putem vedea tot ce ai pentru noi, Doamne, pentru că Îți cerem aceste lucruri în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Voi citi câteva citate pe care le-am mai citit, ca să ne readucă în context. În mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate** din anul 1963, profetul lui Dumnezeu spune:

„Când a păcătuit la început, omul și-a arătat adevărata natură, că întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să-și facă propria cale, o religie prin care să se simtă neprihănit. Religie înseamnă o acoperire, așa că a încercat să-și facă propria religie.”

În acest citat vedem că omul a încercat întotdeauna să se ascundă de Dumnezeu și că religia lui a fost o acoperire prin care putea să se ascundă de Dumnezeu. Astfel, religia nu a avut niciodată intenția să-l aducă pe om în prezența lui Dumnezeu sau în legătură cu Dumnezeu, ci a fost o barieră între om și Dumnezeu. Așadar, *„întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să-și facă propria cale, o religie prin care să se simtă neprihănit.”* Omul se naște cu o conștiință vinovată, căzută, și în timp ce trece prin viață știe că este vinovat și știe că greșește. Amin. În el există sentimentul că greșește, dar întotdeauna încearcă să găsească o cale de a-și acoperi conștiința vinovată (Amin), fiindcă vrea să se simtă justificat, vrea să se simtă bine, iar religia este un mecanism pe care diavolul îl folosește atât de ușor pentru a calma acea neliniște, acel sentiment de vinovăție din inima omului, așa că se simte justificat, simte că este în ordine.

Nu știu de câte ori am mai spus aceasta și în câte feluri, pentru că inima mea este plină, dar omul încearcă să se simtă justificat, vrea să simtă că este bine, iar religia îi dă o acoperire fără Ispășire, în care nu există vărsare de sânge, nu există nimic care să înlăture păcatul. Religia este o acoperire, astfel încât omul să se poată simți acoperit, justificat, fără judecata lui Dumnezeu, dar ea îl împiedică de fapt pe om să-L caute pe Dumnezeu. Din cauza religiei, omul nu are nevoie de Dumnezeu, deoarece îl face să se simtă justificat.

În mesajul **Părtășia**, profetul lui Dumnezeu spune:

„Atunci, Dumnezeu a făcut un remediu pentru aceasta. În încheiere aș putea spune că atunci când Dumnezeu a văzut că copiii Lui au păcătuț și au plecat de la El, din grădina Eden, Dumnezeu Însuși care este Judecătorul suprem, a făcut o împăcare prin sângele vărsat al unui animal, pentru a le putea reda creaturilor Sale părtășia. Aceasta a durat mulți ani, vorbind despre venirea lui Hristos.”

Aici vedem diferența dintre religie și un Tată care încearcă să aducă o ispășire, o jertfă pentru copiii Săi. El nu le-a adus o poruncă sacrament, ca și cum aceasta le-ar aduce o acoperire, astfel încât să se poată simți justificați că aduceau ceva care să restabilească părtășia, pentru că Însuși Dumnezeu a vrut să restabilească părtășia cu copiii Săi.

Astfel, puteți vedea cele două părți diferite ale acestui lucru, iar eu am intitulat această temă „Religie versus relație cu Dumnezeu”, pentru că omul și-a făcut propria acoperire, și-a făcut propriul șorț, propria religie, pentru a-și acoperi păcatul, pentru a-l face să se simtă justificat ca și cum a făcut un lucru bun. Dar Dumnezeu Tatăl, a coborât pentru că nu avea de gând să-și lase fiul să stea în spatele acelor acoperiri, și Glasul lui Dumnezeu, care Se plimba prin grădină în răcoarea serii, l-a făcut pe Adam să-și dea seama că era gol și că acoperirea lui nu funcționa, așa că s-a ascuns de Dumnezeu. Așadar, religia lui, l-a ținut ascuns de Dumnezeu, dar Dumnezeu a dat o ispășire care să restabilească părtășia.

Deci, acestea sunt principiile pe care le avem și pe care dorim să construim. În mesajul **Super-semnul**, spune:

„Adam a încercat să facă o super-religie fără ispășire (și încă mai încearcă s-o facă), o super-religie. A vrut să facă o religie în care să trăiască cum voia, fără ispășire (și încă mai are o acoperire). A încercat s-o facă la început și încă încearcă.”

În mesajul **Acuzația**, fratele Branham face o declarație, dar voi scoate numai aceste două propoziții:

„Acesta este motivul pentru care nu vedeți lucrurile care se întâmplă în biserică. Ei mărturisesc că cred în Sânge, care este Ispășirea...” Deci, mărturisesc că cred în Ispășire „dar resping Cuvântul, resping tocmai calea prin care pot ajunge la Sânge.”

Astfel, Dumnezeu a făcut Ispășire pentru copiii Săi căzuți, iar această Ispășire a fost sacrificiul făcut de Isus la Calvar, vărsarea Sângelui Său (Amin) ca Ispășire, ca acoperire a păcatelor noastre. Organizațiile religioase creștine ale zilei, susțin că cred în acel Sânge, cred că Sângele este Ispășirea, și totuși le-au tăiat oamenilor calea spre acel Sânge, deoarece Calea spre Sânge este Cuvântul. Amin. Cum poți primi Viața care a fost în Sânge, Viața Cuvântului, când tu negi Cuvântul, când refuzi chiar Cuvântul care este Hristos?

„Ei mărturisesc că cred în Sânge, dar resping Cuvântul, resping tocmai calea prin care pot ajunge la Sânge.”

În mesajul **Dumnezeul acestei epoci rele**, citim:

„Observați-l pe Cain. El nu a vrut o jertfă de sânge, ci a adus pe altarul lui o jertfă din fructele și frumusețile pământului. El a făcut aceasta cât se poate de religios, la fel de religios ca Abel, oferindu-i lui Dumnezeu o jertfă, închinându-se înaintea Lui, ascultător în toate privințele, dar fără descoperirea Cuvântului.”

Iată cheia! El avea un ordin religios, avea un cult, avea dorința de a se închina, avea dragoste pentru Dumnezeu. Aceasta spune fratele Branham. El spune că problema nu era că nu avea dragoste pentru Dumnezeu, ci problema era că se iubea pe el însuși mai mult decât Îl iubea pe Dumnezeu. Deci problema nu este că nu l-a iubit pe Dumnezeu și nu pentru aceasta sunt oamenii aici. Faptul că Îl venerază pe Dumnezeu ne arată că ei ÎL iubesc, dar problema este că se iubesc pe ei înșiși mai mult decât Îl iubesc pe Dumnezeu. Aceasta este greșeala omului, acesta este lucrul de care trebuie să ne ferim.

Dumnezeu vrea să primească locul pe care-L dorește, acesta era Planul Lui și pe măsură ce Planul lui Se desfășura, avea un scop în trei etape. Conform Planului Său, Dumnezeu voia să obțină întâietate într-un Om care să-L iubească mai mult decât se iubea pe sine însuși, apoi, voia să aibă întâietate într-o Mireasă, într-o

Biserică, un Trup (Amin), a vrut un popor care să-L iubească mai mult decât se iubesc pe ei înșiși. Acesta a fost întregul Plan care continuă, iar în **Dumnezeul acestei epoci rele**, ni se spune:

„Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu a descoperit, prin descoperire, tocmai lucrul pe care l-a justificat și punctat. Nu religia, nu un altar, nu apartenența la biserică, nu jertfa, nu sinceritatea, ci descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu”

Deci, acesta este lucrul care contează. A contat în ziua aceea cu Abel și contează și astăzi: descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul este Calea spre Sânge, spre Ispășirea care ne va aduce înapoi la împăcare, înapoi în părtășie cu Dumnezeu.

Să mergem din nou la Geneza capitolul 4 și să începem cu versetul 10. Ca să putem continua, mă voi întoarce puțin la ce am spus duminică. La începutul acestei teme, am spus că am făcut un angajament față de mine însumi că nu mă voi grăbi, ceea ce înseamnă că ne vom întoarce puțin, dar nu mă voi grăbi. Aceasta este problema mea, cu aceasta m-am luptat întotdeauna pentru că atunci când predic, încerc să aduc prea mult într-un singur serviciu. De data aceasta, dacă veți avea răbdare cu mine, o să-mi iau mai mult timp pentru aceasta. Deci, Geneza 4.10:

„Și Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.

Acum, blestemat ești tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!

Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să fii pe pământ.”

Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.

Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de Fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ, și oricine mă va găsi mă va omorî.”

Domnul i-a zis: „Nicidecum, ci, dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori.” Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.”

Aș vrea să revizuim puțin ceea ce am spus duminica trecută. Noi știm că acest Cain a avut o discuție cu Abel. Dumnezeu l-a muștră pe Cain, iar acesta s-a mâniat pe Dumnezeu pentru că i-a respins jertfa și i-a spus: „Dacă faci binele, îți va merge bine.” Amin.

Fratele Branham a spus că Dumnezeu i-a spus lui Cain să facă la fel ca fratele său Abel: „Fă numai ceea ce ai văzut”, dar el nu a putut s-o facă. Astfel, când a vorbit cu Abel, orice i-ar fi spus Abel, și noi știm că Abel a avut descoperirea cu privire la ceea ce s-a greșit în grădină, a avut descoperirea ispășirii făcută prin Sânge, deci orice discuție ar fi avut cu Abel, Cain s-a înfuriat atât de tare, încât și-a ucis fratele. Apoi, când a venit Dumnezeu ca să-l corecteze, Cain l-a mințit pe Dumnezeu, arătându-și natura, sămânța șarpelui, care îl sfida pe Dumnezeu. Aceasta a fost natura lui Lucifer în revolta din cer, iar acum, aceeași natură se găsește pe pământ, în umanitate.

Dumnezeu i-a zis lui Cain: *„Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”* El a mințit, dar Dumnezeu a început să-i spună că știa ce s-a întâmplat, i-a dezvăluit totul și l-a blestemat pe Cain, spunând că va fi fugar și un pribeag pe pământ, iar când va lucra pământul, acesta nu-i va mai da bogăția lui. Dumnezeu l-a blestemat, dar în loc să se pocăiască și să fie umil, Cain a devenit și mai sfidător. El era încă furios și în furia lui, a vorbit din nou cu Dumnezeu și l-a făcut pe Dumnezeu nedrept, spunând: *„Pedeapsa mea este prea mare ca s-o pot suporta!”* Acesta este punctul pe care vrem să-l atingem.

Vă reamintesc că el i-a spus lui Dumnezeu: *„Pedeapsa mea este prea mare ca s-o pot suporta, pentru că voi fi pribeag și fugar pe pământ și oricine mă va găsi mă va omorî.”*

Dar Domnul i-a spus în versetul 15: *„Nicidecum, ci, dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori.”* Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.”

Citind aceasta, s-ar părea că Dumnezeu este de acord cu Cain care a spus: *„Pedeapsa mea este prea mare”*, și îi zice: *„Bine, Cain, îți voi pune un semn care te va proteja, așa că dacă cineva îl va omorî pe Cain, Cain va fi răzbunat de șapte ori.”* Astfel, Dumnezeu a pus pe Cain un semn, semnul fiarei, ca să nu fie omorât de cei care îl vor găsi. Privind acest semn pe care-l identificăm ca fiind semnul fiarei, înțelegem cât este de rău să te întorci, să decazi, în această zi. Semnul care

i-a fost pus lui Cain, a fost un semn de protecție; semnul fiarei l-a protejat pe Cain, așa că puteți vedea cum se poate înțelege greșit acest semn. Semnul l-a protejat de oricine ar fi vrut să-i facă rău. Dumnezeu a pus asupra lui un semn, iar acel semn a fost un semn de protecție, Dumnezeu a pus un blestem peste oricine i-ar face rău. S-ar părea că Dumnezeu stă pentru Cain și îl apără de orice tentativă de ucidere.

În versetul 16 citim: „*Apoi, Cain a ieșit din Fața Domnului și a locuit în țara Nod, la răsărit de Eden.*”

Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.”

Aici vedem că acest Cain a ieșit din prezența lui Dumnezeu și că a fost bine că a ieșit din prezența Domnului. Faptul că a ieșit din prezența Domnului nu l-a întristat pe Cain, ci teama că și-ar putea pierde viața pe pământ, l-a întristat că era pribeag și fugar. Amin. El a ieșit din prezența Domnului, s-a dus în țara Nod, s-a stabilit acolo, a avut un fiu, și a început să construiască un oraș. A construi un oraș, înseamnă a se stabili sau a face să continue, așa că ceea ce a făcut el, era o sfidare la adresa blestemului lui Dumnezeu care spunea că va fi un fugar și un pribeag, adică un om fără stabilitate, nesigur și neliniștit. Așa trebuia să fie Cain, să nu aibă nicio stabilitate, dar el s-a dus în țara Nod, acolo a avut un fiu și a început să construiască un oraș, a început să devină stabil și a făcut să continue. Se pare că s-a înrădăcinat.

Deci, noi vedem că linia lui Cain devine stabilă. Ei încep să folosească metalurgia și prosperă, încep să construiască orașe, să aibă comerț, industrie și toate aceste lucruri, știință și artă, pentru că realizările au venit prin linia lui Cain. Se pare că sunt binecuvântați, că ei sunt cei care au binecuvântarea.

Fratele Branham ne spune că Set a fost păstor, un bărbat care își urma turma, trăia în corturi (Amin), ei trăiau în grupuri familiale mici, urmau turmele din loc în loc, așa că s-ar părea că linia lui Set este rătăcitoare, în timp ce linia lui Cain sunt cei stabiliți pe pământ. S-ar părea că ei sunt cei binecuvântați, dar aceasta arată doar că mintea firească primește lucrurile lui Dumnezeu dar le întoarce și le sucește, deoarece a fi „stabilit” înseamnă să fii „stabilit în Cuvânt.” Amin.

După ce Set a avut un fiu, oamenii au început să cheme Numele Domnului. Linia dreaptă pribegea pe pământ în timp mergeau cu turmele la pășune, dar căutau

Numele Domnului și deveneau stabili în credință, erau consolidați ca linia dreaptă a lui Dumnezeu, dar în umilință (Amin), nu în știință, nu în realizări, nu în construirea orașelor. Aceasta arată că nu există nicio stabilitate, nicio siguranță în ceea ce faci tu, fiindcă poți avea un oraș cu ziduri și să fii totuși un fugar și un vagabond pe acest pământ; poți avea un cont bancar gros, o slujbă bună și o casă plătită, dar dacă nu cauți Numele Domnului și nu ai nicio relație cu Dumnezeu, ești un fugar și un vagabond pe acest pământ, ești instabil, neliniștit și rătăcești dintr-un loc în altul.

Linia lui Cain nu a încetat niciodată să fie religioasă, ci a continuat să se închine lui Dumnezeu. Profetul lui Dumnezeu ne-a spus că ei au continuat să fie religioși, și-au continuat practicile religioase, dar sunt instabili și au început să modeleze mai multe feluri imaginare de închinare: mai multe ritualuri, jertfe, zei și idoli, și toate acestea, pentru că sunt fugari și vagabonzi. Așa funcționează linia lui Cain și tocmai v-am arătat aceasta, ca să vedeți cum este posibil să fii pe linia lui Cain și să crezi că ești pe linia dreaptă; să fii în linia lui Cain, cu orașe și progrese științifice, cu dezvoltarea comerțului și a mărfurilor, cu industrie, arte și muzică, cu temple și lăcașuri de cult construite în orașele voastre, cu exploatarea metalelor, aurului și a pietrelor prețioase, pentru a crea o casă de cult. Dar dacă priviți la Set, puteți vedea că nu au o metodă de închinare, nu au un idol la care să se închine sau un loc unde să-i ardă jertfe, ci doar se mișcă urmându-și turmele.

Acum, tu poți fi în linia Împăratului și coborând prin generații, să crezi că acel semn care a fost pus pe Cain, este o protecție pentru el și pentru linia lui, că au fost însemnați de Dumnezeu. De ce l-a însemnat Dumnezeu pe Cain? Ca să-l protejeze. Acum puteți vedea cum poate fi înțeleasă greșit această îndurare? Dumnezeu a făcut-o pentru propriul Său scop, dar ei au înțeles greșit acest lucru.

Acum vreau să merg la Lameh, ca să vedem această atitudine, această abordare. Geneza 4.23:

„Lameh a zis nevestelor sale: „Ada și Tila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu! Am omorât un om pentru rana mea și un tânăr pentru vânătăile mele.

Cain va fi răzbunat de șapte ori, iar Lameh, de șaptezeci de ori câte șapte.”

Privind înapoi la ceea ce s-a întâmplat cu Cain, Lameh a interpretat aceasta ca pe un lucru bun, ca și cum Dumnezeu s-ar răzbuna pe oricine l-ar distruge pe Cain,

așa că a zis: „Iată că eu cobor din Cain, sunt în această linie, iar dacă Dumnezeu a făcut aceasta pentru Cain, ce va face pentru mine? Dacă l-a răzbunat pe Cain de șapte ori, pe mine mă va răzbuna de șaptezeci de ori câte șapte.” Din atitudinea și abordarea lui, puteți vedea că se crede drept și justificat în toate aceste lucruri. „Dacă Dumnezeu a făcut aceasta pentru Cain, o va face și pentru mine.” El a pierdut din vedere faptul că aceasta a fost o rebeliune împotriva lui Dumnezeu.

Vreau să subliniez că atunci când numărați genealogiile, Lameh este al șaptelea în linia seminței nedrepte, în linia seminței șarpelui, în timp ce Enoh este al șaptelea de la Adam. Noi știm că Lameh nu vine din linia lui Adam, ci coboară din linia șarpelui, fiind a șaptea generație a acestei linii, așa cum Enoh este a șaptea generație din Adam. Amin.

Astfel, dacă pornești de la șarpe, la Cain și așa mai departe, ajungi la Lameh, al șaptelea descendent al lui, care este un tip al celei de-a șaptea biserici apostate, un tip al celei de-a șaptea epoci a bisericii.

Haideți să privim acest lucru în Apocalipsa capitolul 3. În Biblie, totul este scris cu un motiv, așa că acum ajungem la al șaptelea (Amin) și este uimitor că în evidența Bibliei, înregistrarea liniei lui Cain se oprește chiar la Lameh. Nu merge mai departe, ci se oprește la al șaptelea descendent, care simbolizează epoca a șaptea a bisericii. Aș spune a șaptea biserică apostată, deoarece în epoca a șaptea a bisericii, cele două vițe, vița adevărată și vița falsă, sunt țesute împreună. Amin. Prin epocile bisericii există o împletire a viței adevărate și a viței false, iar acum știm că în fiecare epocă a bisericii a existat o Biserică adevărată și o biserică falsă, apostată. Deci, Lameh este un tip al bisericii apostate, iar când ajungem la Apocalipsa 3.17, citim:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic,” și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...”

Aici găsești a șaptea biserică apostată, care este în aceeași stare în care era Lameh, care credea că este drept, credea că este îndreptățit și că Dumnezeu îl va ocroti. Dar după această generație, avea să vină potopul și toți au fost distruși. Totuși, el a crezut că Dumnezeu îl va apăra. Să citim Apocalipsa 18, ca să vedem starea acestei biserici de la sfârșitul timpului. Apocalipsa 18.7-8:

„Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi

ști ce este tânguirea!"

Tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare."

Este aceeași atitudine și aceeași abordare. Amin. aceasta este biserica falsă la sfârșit. *„Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!"*

Ea nu și-a văzut starea în care era, ci s-a văzut pe sine însăși dreaptă, s-a văzut căsătorită cu Hristos, împărăteasa cerului și a spus: *„Nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea."* Dar chiar în ziua când face această afirmație, vine necazul peste ea și este distrusă într-o oră.

Biserica a șaptea apostată este biserica din epoca a șaptea a bisericii, care vine în față crezând că ei sunt cei drepti, linia adevărată, sămânța dreaptă a lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu îi binecuvântează. Dar ei înțeleg greșit mila lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu trimite ploaia peste cel drept și peste cel nedrept; ploaia care cade și binecuvântările care vin, nu arată ce se află în rădăcina acelei semințe. Amin. Numai pentru că Dumnezeu este un Dumnezeu bun și binecuvântările Lui continuă să se reverse asupra lor pe acest pământ, faptul că continuă să vindece, să îi aprovizioneze, nu înseamnă că sunt linia adevărată.

Fratele Branham a spus că a văzut în viziune un câmp cu grâu, iar printre grâu era și neghină. Și dintr-o dată, a venit o secetă și ambii și-au plecat capul și au avut nevoie de ploaie. Apoi, a spus că a venit o ploaie bună de renaștere; ploaia a venit de la Dumnezeu, prin mila Sa, și a căzut pe tot câmpul. Atunci grâul și-a ridicat capul și a spus: „Slavă Domnului! Laudă Domnului!", iar neghina și-a ridicat și ea capul și a spus: „Slavă Domnului! Laudă Domnului!" Deci, mila și binecuvântările lui Dumnezeu, nu sunt indicii care să arate că cineva este în linia adevărată. Aceasta a fost greșeala lui Lameh, care era în linia blestemată (Amin), dar era protejat de Dumnezeu și binecuvântat. Dumnezeu a revărsat asupra acestei linii binecuvântări firești, iar aceasta i-a făcut să creadă și să spună: „Sigur Dumnezeu nu mă va distruge! Cu siguranță Dumnezeu nu mă va judeca!" „Sunt împărăteasă și nu sunt văduvă. Sunt bogat și nu duc lipsă de nimic", dar „nu știi că ești în linia nedreaptă, ești vița falsă și aceasta este ziua distrugerii tale!"

Lameh a crezut că Dumnezeu îl va susține, dar chiar generația lui a fost distrusă de potop. Slavă Domnului!

Poate nu ar trebui s-o spun așa, dar tu nu poți lua mila și binecuvântările lui Dumnezeu ca indiciu sau siguranță că ești drept înaintea lui Dumnezeu. Tu nu poți pretinde că ploaia care cade peste cei dreți și nedreți este o justificare că ești drept înaintea lui Dumnezeu, pentru că biserica laodiceană apostată a crezut că este bogată și nu duce lipsă de nimic și nu a știut că starea ei era nenorocită, săracă, oarbă și goală. Deci nu putem privi spre lucrurile firești, nu putem privi spre binecuvântări (Amin), ci trebuie să ne uităm la Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Planul lui Dumnezeu de la început, a fost descoperirea Cuvântului Său, Dumnezeu Și-a dat Cuvântul cu care Îi însemna pe copiii Săi, iar copiii Săi l-au urmat Cuvântul.

Să mergem mai departe. În mesajul **Edenul Satanei**, ni se spune:

„Dar astăzi, viclenia diavolului îi face pe oameni să creadă că sunt creștini, deși nu sunt.” Mai departe spune: *„De aceea a făcut Satan aceasta. El a lucrat prin intermediul clerului ca să facă așa cum a promis Dumnezeu că va face. Acum, el a început printr-o amăgire religioasă în Eden, și a continuat-o de atunci încoace. Nu prin înființarea unui grup de comuniști. Comunismul nu are nimic a face cu aceasta. Biserica este aceea la care trebuie să te uiți, înțelegeți? Nu comuniștii sunt acei care i-ar înșela chiar pe Aleși, ci biserica este aceea care îi va înșela chiar și pe cei aleși.”*

Oh, aceasta este o afirmație mare! De unde provine înșelăciunea? Înșelăciunea bisericii provine de la vița falsă din biserică, provine din sistemul religios. Amin. Nu din altceva, ci provine din sistemul religios.

Să citim mai departe: *„...biserica este aceea care îi va înșela chiar și pe cei aleși. Aceștia nu sunt comuniștii; noi știm că ei Îl neagă pe Dumnezeu și sunt anticriști, în principiu, sigur că sunt, dar nu sunt Antihristul. Antihristul este religios, foarte religios, și poate cita Scriptura, și să o facă să arate așa de clară.”*

Așadar, când îl cauți pe Antihrist, nu te uita la vagabondul de pe stradă sau la prostituată, pentru că nu aceștia sunt Antihristul; Antihristul este religios, foarte religios. El poate cita Scriptura și poate să o facă să pară atât de simplă.

Să revenim la Geneza 6.1-3:

„Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului și li s-au născut fete,

fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales.

Atunci, Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om, căci omul nu este decât carne păcătoasă; totuși, zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”

Astfel, aceste două linii au mers în jos de-a lungul timpului, iar generațiile veneau și plecau. Ei erau singura linie care construia orașe și făceau toate lucrurile pe care le făceau, iar Dumnezeu i-a lăsat să plece pentru că era linia care a încetat să cheme Numele Domnului. Dumnezeu nu a intervenit în niciun fel în ce a făcut Cain și toți ai lui: în toată știința, artele și muzica, construcția orașelor. El nu a intervenit în aceasta (Amin), dar atunci când fiii lui Dumnezeu au început să se amestece cu linia cealaltă, Dumnezeu avea să coboare și să pună imediat o oprire, pentru că Dumnezeu nu vrea aceasta. Dumnezeu a vrut să-și despartă copiii, a vrut ca copiii Săi să fie în părtășie cu El, în comuniune cu El. El nu a vrut ca ei să se amestece din nou cu linia cealaltă, iar când au început să se amestece, Dumnezeu a coborât și a oprit aceasta.

Să mergem la versetul 5. Noi știm povestea potopului și nu vom intra astăzi în aceasta.

„Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.

I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui”, și a hotărât să-l distrugă.

Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.” Dumnezeu avea să facă o cale de scăpare, prin arcă, și i-a dat lui Noe instrucțiuni despre cum s-o construiască. Arca nu era altceva decât Cuvântul pentru ziua lor.

Vreau să vă aduc acasă, astfel încât să vedeți realitatea astăzi, să vedeți cum Biblia prinde Viața astăzi, pentru că arca a fost Cuvântul manifestat pentru ziua lor, iar ceea ce a făcut Dumnezeu ca o protecție atunci, a arătat peste tot spre Noul Testament.

Ceea ce a făcut Noe, a fost o arcă cu trei nivele, iar fratele Branham a spus:

„Aceasta este slujba mea, neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt.” Dar în partea de sus (Amin) era o fereastră, o fereastră către cer, iar prin fereastra aceea a venit mesajul mântuirii, mesajul că judecata a trecut. Deci, întreaga arcă rostea chiar Cuvântul lui Dumnezeu. Nu a fost doar o corabie (Amin), ci toată construcția ei a fost munca ta, drumul tău în sus și apoi micuța fereastră spre cer, toate vorbeau despre neprihănire, sfințire, botezul Duhului Sfânt și Ușa deschisă în cer, în epoca bisericii Laodicea. Astfel, întreaga arcă era Cuvântul dat oamenilor, printr-un profet, iar fratele Branham a spus că nu era ceva ce se făcea într-un colț, corabia aceea imensă nu putea fi ascunsă, așa că lumea din ziua aceea știa ce se întâmplă.

Fratele Branham a spus multe, multe lucruri despre aceasta. Calea mântuirii avea să vină prin Cuvântul manifestat pentru acea zi și avea să fie singura cale. Nu a contat ce te-ai gândit, nu a contat dacă ți s-a părut o idee bună sau proastă, dacă Noe a fost o persoană bună sau rea, nu a contat ce crezi despre Noe, despre familia lui, despre lucrarea lui de tâmplărie sau despre abilitățile lui. Nimic din toate acestea nu au contat pentru Noe, ci doar Cuvântul lui Dumnezeu pentru ziua lui. Amin. Noe a crezut că Cuvântul era adevărat și în linia dreaptă. Amin. Și a fost o oportunitate pentru oricine a vrut să vină la Cuvânt, dar singurii care au venit, au fost cei rânduiți.

Deci, ceea ce a făcut Dumnezeu în Biblie, este aceeași poveste repetată iar și iar și iar, schimbând doar numele personajelor și circumstanțele, trecând de la o arcă la o călătorie de Exod, sau la un împărat. Tot timpul este aceeași poveste repetată din nou.

Ceea ce a urmat a fost judecata. A venit potopul și a distrus totul, în afară de sufletele care erau în arcă, Noe, cei trei fii și soțiile lor. După ce s-au pronunțat hotărârile, noi știm toate acestea, ei au ieșit pe pământ și vom ajunge la Geneza capitolul 9.1:

„Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii săi și le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.”

Când au ieșit din arcă, Dumnezeu le-a dat instrucțiuni pentru această nouă perioadă, iar cei care au ieșit sunt Noe, cei trei fii ai săi, soțiile lor și animalele care fuseseră cu ei în arcă. Când au ieșit afară, Dumnezeu le-a dat această poruncă: *„Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul”*, acesta fiind Cuvântul pentru ziua lor.

Să mergem mai departe la versetul 7, unde citim:

„Iar voi creșteți și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe pământ și înmulțiți-vă pe el!” Aici vedem că Dumnezeu vrea ca ei să plece de pe Muntele Ararat, să se răspândească și să umple pământul; vrea ca ei să se înmulțească pe pământ, deoarece Dumnezeu a vrut tot timpul să umple pământul cu fiii și fiicele Sale. Acesta a fost Planul lui Dumnezeu de la început, iar acum le spune să iasă și să se înmulțească pe pământ; să plece de acolo, să se înmulțească și să umple pământul. Laudă lui Dumnezeu! Vreau ca aceasta să pătrundă în voi, pentru că Acesta este Cuvântul zilei!

Să trecem la Geneza 10.8, pentru că trebuie să mai aducem un personaj

„Cuș (fiul lui Noe) a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.

El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului; iată de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului.”

El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad și Calne, în țara Șinear.

Din țara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah

și Resen între Ninive și Calah; aceasta este cetatea cea mare.”

În continuare ajungem la genealogii, dar trec peste aceasta, unul l-a primit pe acesta, pe acesta; l-a primit pe acesta și dintr-o dată apare acest personaj numit Nimrod, iar despre el se spun foarte multe comparativ cu ceea ce se spune despre toți ceilalți, despre care nu se spune aproape nimic. Dar Nimrod a început să fie unul puternic, unul grozav pe pământ, un vânător puternic înaintea Domnului. El a ieșit și a început să construiască o împărăție; a început cu Babel, apoi a cucerit Șinear și toată Asiria, formând o împărăție puternică. Deci, Nimrod este primul despre care se spune că avea o împărăție mare pe pământ și că era un împărat puternic pe pământ. Stăpâna aproape toată Mesopotamia, o zonă imensă peste care domnea, și desigur, există un motiv pentru care Biblia spune aceasta.

Fratele Branham a spus în mesajul **Israel și Biserica (Israel la Cades-Barnea)**, din anul 1953:

„Frate, aceasta este un timp al ismurilor. Eu am deja doi ani de când studiez

Geneza. Acesta este începutul, pornirea, capitolul sămânță. Și observați, toate cultele de astăzi își au începutul în Geneza; au început în Geneza și se împletesc aici, în ultimele zile.

Astfel, religia formală a început cu Cain și a mers mai departe, ieșind la suprafață prin Ham, fiul lui Noe. De la Ham a mers mai departe prin fiul său Nimrod, care a zidit turnul Babel. Babel apare din nou în timpul împăratului Nebucadnețar (Babilonul) și merge mai departe până în Apocalipsa. Sămânța aceea a început cu mult timp în urmă, în partea de Est a porților Edenului, și vine în jos înfășurându-se în tot felul de culte și altele, înfășurându-se împreună către sfârșit.”

Ce ne-a arătat fratele Branham în citatul acesta din anul 1953? Întreaga cale a diavolului (Amin) și a religiei diavolului. Ne-a întors la ceva care a început ca o sămânță în partea de Est a porților Edenului, când au venit Cain și Abel să își aducă jertfele. Amin. Acolo, unul a început o religie creată de om, iar celălalt a început să l se închine lui Dumnezeu prin descoperire divină. Chiar de acolo încep cele două semințe, iar Dumnezeu le țese drumul prin Biblie. Amin.

Astfel, când vrei să vorbești despre urma șarpelui, acolo începe urma șarpelui și se țese până în Cartea Apocalipsei. Ce este aceasta? Sunt gemeni (Amin), întotdeauna au fost gemeni, două forme de religie, una prin ideile omului, iar cealaltă prin descoperirea lui Dumnezeu (Amin); una prin eforturile omului, prin capacitatea omului, iar cealaltă prin Înțelepciune, fără capacitatea omului; nu are nimic a face cu înțelepciunea omului, ci vine prin descoperirea divină a lui Dumnezeu, aceasta urmând să pecetluiască sămânța neprihănită, pe cei socotiți neprihăniți prin credință, pentru că sunt capabili să-L creadă pe Dumnezeu. Și prin faptul că îl cred pe Dumnezeu, sunt socotiți neprihăniți, astfel ca linia dreaptă să poată crede în Dumnezeu, dar nu ca și Cain, pentru că și Cain a crezut în Dumnezeu; Nimrod a crezut în Dumnezeu; Nebucadnețar a crezut în Dumnezeu. Amin. Toți credeau în Dumnezeu, dar a existat o linie care îl credea pe Dumnezeu și a spus numai ceea ce a spus El. Amin. Ei au avut credință în Dumnezeu, pentru că fără credință este imposibil să-i fi plăcut lui Dumnezeu. Astfel, a existat o singură linie care i-a plăcut lui Dumnezeu, prin credință. Amin. Apoi, a existat o linie care a încercat întotdeauna să înghită această linie dreaptă.

Aceste două vițe încep de la rădăcină și încep să se împletească. Au început să se împletească înainte de potop, când fiii lui Dumnezeu au văzut fetele oamenilor. Cele două vițe au început să se amestece, iar Dumnezeu a coborât să taie aceasta

(Amin), a întrerupt-o și a distrus-o, dar fratele Branham ne-a spus că sămânța șarpelui a trecut dincolo prin arcă. Bărbatul a venit prin femeie, așa cum a făcut în Eden; acum a venit prin arcă și a ieșit din arcă (Amin), iar când au ieșit din arcă erau mai aproape ca înainte, deoarece Biblia spune că fiii lui Noe au fost Set, Ham și Iafet, iar din ei a ieșit toată lumea. Dar cumva, a venit și vița falsă, însă acum este mai greu să o detectezi decât înainte, așa că cele două vițe se împletesc din ce în ce mai strâns.

Aceasta s-a întâmplat până la sfârșitul timpului, când a venit un profet și a deschis acest lucru. Dumnezeu a deschis Pecețile, prin profet, și a început să desfacă aceste două vițe.

„...au început în Geneza și se împletesc aici, în ultimele zile. Astfel, religia formală a început cu Cain și a mers mai departe, ieșind la suprafață prin Ham, fiul lui Noe. De la Ham a mers mai departe prin fiul său Nimrod, care a zidit turnul Babel. Babel apare din nou în timpul împăratului Nebucadnețar (Babilonul) și merge mai departe până în Apocalipsa.”

Deci, ceea ce a început aici, a mers mai departe, a progresat tot drumul în jos, iar linia dreaptă a progresat și ea până la capăt.

Să mergem la Geneza 11.1-4:

„Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.

Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear și au descălecat acolo.

Și au zis unul către altul: „Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine în foc!” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.

Și au mai zis: „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!” Amin.

Ei au ieșit din arcă, iar Dumnezeu le-a poruncit să meargă mai departe, să se înmulțească și să umple pământul. Dar în timp ce călătoreau spre Est, au ajuns în valea Șinear și fiindcă aveau o singură limbă, au zis: *„Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine în foc!” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.*

Și au mai zis: „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”

Când au început să vorbească așa, peste ei era un duh antihrist, pentru că atunci când au ieșit din arcă, Dumnezeu i-a spus lui Noe, fiilor și soțiilor lor: „Înmulțiți-vă și umpleți pământul! Spune-le să meargă mai departe și să se înmulțească pe fața pământului!” Dumnezeu voia să se răspândească pe tot pământul (Amin), dar când au ajuns la Șinear, ei au spus: „Să ne oprim aici! Haideți să facem cărămizi și să ne construim un oraș și un turn al cărui vârf să ajungă până la Dumnezeu, și să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiați pe pământ!” Chiar aici, ei au fost anti-Cuvânt, pentru că Cuvântul le-a spus: „Ieșiți și răspândiți-vă pe pământ!” Vedeți, întotdeauna Planul lui Dumnezeu este Cuvântul manifestat pentru acea zi, iar cei care urmează Cuvântul lui Dumnezeu, ar ieși afară, nu s-ar amesteca cu ceilalți și nu și-ar face un nume.

Dumnezeu le-a spus: „Ieșiți afară, separați-vă și umpleți pământul”, dar atunci a venit diavolul peste un grup de oameni și peste Nimrod (Amin), iar ungera diavolului i-a făcut să sfideze porunca dată de Dumnezeu. Astfel, ei au spus:

„Haidem să ne zidim o cetate și un turn!” Orașul este societatea civilă a guvernului civil, iar turnul este religia. Amintiți-vă că acest turn trebuia să atingă cerul, așa că aici aveți prima unire a coarnelor ecleziastice și civile, pe care o găsim din nou în Apocalipsa 13. Fiara cu două coarne ca ale unui miel, care se ridică din pământ. Fratele Branham spune că din spate este un bizon și că acesta este America și că ei vor uni coarnele ecleziastice și civile. Dar acest lucru nu-și are originea în descoperire, și tot ce nu-și are originea în descoperire, își are originea în Geneza și va aduce la suprafață chipul fiarei; va fi o reînviere a fiarei, a venerării fiarei, este același sistem care a început chiar aici (în Geneza), prieteni! Unde merg ei? „Să ne construim un oraș, un guvern civil, și un turn, o religie”, și se vor uni civil cu ecleziastic, dar totul a început în Geneza.

Haideți să citim aceasta în Apocalipsa, dar țineți deschis și la Geneza. Vreau să citesc aceasta pentru că ne vom lua timp să studiem Apocalipsa 13. Să citim de la versetul 11:

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară...” Fratele Branham a spus că pământul în care nu existau oameni, este America. Toate celelalte națiuni au ieșit din Europa, dar aici era o zonă nepopulată.

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel...” Mielul este tânăr și vorbește despre această națiune care este încă tânără. „...și vorbea ca un balaur.

Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.

Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.

I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.”

Astfel, aici avem două coarne unite, iar unirea celor două coarne este unirea puterilor civile și ecleziastice. Tot drumul înapoi în Geneza 11, aveți o unire a puterii civile cu puterea ecleziastică, sub administrarea cărora, Nimrod a început să construiască turnul Babel. Acum vedeți de ce turnul acesta este atât de rău? Este rău din mai multe motive, este rău pentru că tot planul lor de a se uni este contrar Cuvântului și voii lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a vrut ca ei să se unească, nu a vrut să-și facă un nume, ci voia ca ei să iasă și să umple pământul. Dar ei au sfidat toate poruncile lui Dumnezeu, au fost rebeli prin natura lor și s-au împotrivit Cuvântului lui Dumnezeu. Prin acest sistem, ei nu pot să intre niciodată într-o relație cu Dumnezeu, acest sistem nu-i va aduce niciodată într-o relație cu Dumnezeu, din cauză să sistemul este sfidător, sfidează chiar Programul lui Dumnezeu din acea zi.

În mesajul **Unitate**, fratele Branham a spus:

„În acest lucru, au avut un om pe nume Nimrod, care a adus restul orașelor și națiunile sub o mare stăpânire, arătând că este o teorie creată de om, doar un model. Dar Biserica lui Dumnezeu nu este unită sub om. Dumnezeu nu are nimic a face cu el; Ea este unită sub Dumnezeu. Acest Babilon a fost începutul în creația din Geneza, și îl găsim din nou în Apocalipsa, unde se vorbește despre această lume ecleziastică din zilele din urmă, care se unește în cele din urmă sub Antihrist. O religie creată de om.”

În mesajul **Super-semnul** din anul 1959, ni se spune:

„Într-o altă zi, s-a ridicat Nimrod care a spus că va construi un turn prin care va demonstra poporului că poate realiza orice prin inteligența sa. Intenționa să construiască un turn care să ajungă dincolo de nori, pentru că se gândea că dacă va veni vreodată mânia lui Dumnezeu, el îl va depăși în iscusință.”

Vreau să înțelegem că ceea ce construia Nimrod era un sistem religios, un ordin religios, dar nu era numai un ordin religios ci era ordinul civil și ordinul religios unite împreună (Amin), era o ordine mondială. A fost un guvern care susținea religia și o religie care susținea guvernul, oricum vreți să spuneți.

„...un turn care să ajungă dincolo de nori, pentru că se gândea că dacă va veni vreodată mânia lui Dumnezeu, el îl va depăși. Se gândea că datorită cercetărilor științifice, el putea să zidească pietrele acelea în așa fel, încât să-i poată duce pe oameni în siguranță, prin inteligența lui.”

Vedeți acesta era tot scopul lui, tot scopul religiei este să-i protejeze pe oameni de judecățile lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu vrea să judece păcatul. De ce vrea să judece Dumnezeu păcatul? Pentru că vrea să curețe păcatul și să ne aducă la Ispășire, prin pocăință. El vrea să ne aducă la Ispășire, ca să restabilească părtășia. Dar religia ne va împiedica să venim la judecata lui Dumnezeu, iar fără judecata Cuvântului, nu vom ajunge niciodată la Ispășire și nu ne vom mai întoarce niciodată în părtășie. Astfel, religia este aici ca să ne ferească de judecata lui Dumnezeu; religia este aici ca să-i țină pe oameni departe de Dumnezeu, pentru că poți să păcătuiești, să faci tot ce vrei, apoi mergi la preot, te mărturisești, faci niște rugăciuni pe niște mărgelile și îți se iartă păcatul, mai ales dacă arzi o lumânare și „scapi” câteva monede. Astfel, ești iertat și nu ai nevoie de Cuvânt, nu ai nevoie de Dumnezeu, nu ai nevoie de Sânge. Tot ce ai nevoie este biserica și sistemul religiei, fiindcă ele te vor scăpa de judecata lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce a pus la punct Nimrod. Sistemul acesta a început prin Cain, a fost începutul bisericii catolice, iar Nimrod l-a continuat, l-a transmis mai departe.

Tu spui: „În Biblie nu scrie catolic.” Este același duh (Amin), este duhul care nu are nevoie de o pocăință umilă față de Dumnezeu, este un duh care nu are nevoie de Dumnezeu și de mila Lui, încât să se pocăiască și să spună: „Dumnezeule, iartă-mă pentru păcatul meu, spală-mă în sângele jertfei și adu-mă înapoi prin ispășire, restaurează-mă în părtășie.” Sistemul vă spune: „Tot ce aveți nevoie este ca omul

să vină la biserică. Plătește zeciuiala și totul este în ordine cu tine. După ce îți strâng mâna și îți pui numele în carte, ești creștin.” Acesta este sistemul lui Nimrod care este sistemul lui Cain. Dar Planul lui Dumnezeu este Cuvântul (Amin) care ne aduce la Ispășire.

Acum, Nimrod dorea o cale prin care „să-i poată duce pe oameni în siguranță, prin inteligența lui”, doreasă facă un ordin religios prin propria sa înțelegere, prin propria sa inteligență, iar acela să fie un loc de siguranță pentru oameni.

„...Era religios prin natura lui, era religios prin inițiativele pe care le avea.” Scopul părea bun, dar a fost rău, pentru că acest sistem oferea o acoperire falsă, o ispășire falsă, o unitate falsă și o protecție falsă împotriva judecății. Vedeți, judecata nu a fost niciodată o problemă pentru sămânța dreaptă.

Gândiți-vă la Noe în ziua judecății. Judecata nu a fost niciodată o problemă pentru sămânța dreaptă, deoarece Dumnezeu a oferit întotdeauna o Ispășire sau o cale de scăpare prin judecată, pentru sămânța dreaptă. Deci, dacă ești sămânța dreaptă a lui Dumnezeu, nu te temi de judecată pentru că Tatăl tău folosește judecata ca să te scape de influența liniei lui Cain. De ce? Pentru că a existat o problemă care a fost provocată de influența venită de la linia lui Cain; fiii lui Dumnezeu au privit la fiicele oamenilor și au început să aducă o hibridare, o unire a celor două vițe, așa că în mila Sa, Dumnezeu a adus judecata ca să-i elibereze pe oameni de acest lucru care voia să-i distrugă.

Judecata este dragostea lui Dumnezeu. Când Dumnezeu aduce un Cuvânt aspru, iar după acel Cuvânt aduce o judecată, El nu încearcă să te distrugă, ci încearcă să distrugă lucrul care încearcă să te distrugă pe tine. În fața judecății, Cuvântul Său oferă întotdeauna o „arcă”, o cale de scăpare de judecată, o cale de trecere prin judecată, ca să fii în siguranță, să fii salvat și să rămâi viu.

Așadar, sămânța adevărată nu se teme de judecățile lui Dumnezeu (Amin), pentru că Dumnezeu oferă întotdeauna o cale de scăpare pentru copiii Săi. Cine se teme de judecățile lui Dumnezeu? Cei care nu sunt sămânța lui Dumnezeu; și din cauza fricii pe care o au de judecățile lui Dumnezeu, încearcă să-și facă propria cale pentru a se proteja, propria religie, care să-i protejeze de judecata lui Dumnezeu.

Știu că afirmațiile pe care le fac, par puțin dure, dar dacă citiți Biblia iar după aceea priviți în jur, la lume, vă dați seama că obiectivul lui Nimrod era să protejeze oamenii de un alt potop, dar potopul a fost judecata dreaptă a unui Dumnezeu

drept. Totuși, el încerca să-i treacă pe oameni pe lângă judecată, iar pentru aceasta a vrut să-i unească și să-și facă un nume, sfidând chiar porunca lui Dumnezeu. Astfel, toți s-au simțit în siguranță lucrând la un turn care să-i ducă dincolo de judecata lui Dumnezeu. Se gândeau că pot intra în acel turn și cântând cu îngerii vor lăsa judecata să treacă, după care se vor întoarce înapoi și vor continua să trăiască oricum vor vrea.

Astfel, poți ieși vineri seara și să te îmbeți atât de tare încât nu găsești drumul spre casă, deoarece, cât timp mergi la spovedanie și iei împărțășania cu o napolitană care ți se pune pe limbă, ești bine. Acest sistem a început să se descopere în Geneza și a continuat mai departe; nu s-a oprit la catolici, ci s-a mutat la metodiști, apoi s-a dus bapțiști, până la penticostali. Este același duh religios care încearcă să ajungă la Mireasă, dar aici este un Mire care spune: „Eu voi dezvălui acel lucru, astfel încât sistemul acela să nu ajungă la Mireasa Mea.” Nu este puterea, înțelepciunea sau forța Miresei, pentru că Mireasa este la fel de neajutorată ca oricine altcineva din Biblie, ci este prezența Mirelui. El este aici ca să ne spună că Ea nu va cădea în fața acestui sistem pentru că este predestinată să nu cadă. Amin.

Dumnezeu a hotărât că această Mireasă nu va eșua din cauza acestui sistem religios. El a știut că va veni profetul din Maleahi 4, pentru că Mireasa nu este destul de puternică în sine, ca să reziste acestui sistem. Acești oameni nu sunt suficient de înțelepți și învățați, nu sunt destul de versați în Biblie încât să oprească acest sistem. Vedeți, când Dumnezeu a privit în jos și a hotărât că la sfârșit va avea o Mireasă fără pată sau zbârcitură (Amin), că va avea o Mireasă desăvârșită care urma să se unească cu un Mire desăvârșit, El nu a hotărât aceasta pentru că S-a uitat în jos, te-a văzut și a spus că ești apt pentru slujbă și vei putea s-o faci. El S-a uitat la tine și a văzut că ești la fel ca fiecare dintre copiii Săi sărmani, semănat în nelegiuire și blocat în hibridare, a văzut că și tu ai greșit la fel ca toți ceilalți, dar El avea în această zi un Plan, pentru că urma să deschidă Pecețile, astfel încât să expună tactica diavolului. El urma să descopere urmele șarpelui și ale celor două vițe, astfel încât să puteți vedea ce s-a întâmplat până înapoi, la început și astfel, să evitați același lucru astăzi.

Știți, diavolii care l-au uns pe Nimrod și pe toți oamenii aceia, trăiesc și astăzi. Mă refer la diavolii aceia, vreau să spun că Satan, duhul titanic care l-a mișcat pe Cain, îi mișcă și astăzi pe urmașii lui. Duhurile satanice care i-au mișcat pe oameni să construiască turnul Babel, sunt aici și-i mișcă și astăzi.

Noi știm că astăzi, două sute de milioane de duhuri rele au fost dezlegate de la râul Eufrat și au mers în sistemul confesional, nu în Mireasă.

Acum există demoni pregătiți special pentru timpul sfârșitului și sunt dezlănțuiți acum, vizând pe cine? Mireasa. Ce fel de demoni? Demonii religioși. Cum vom birui toate acele duhuri, aceleași duhuri care au provocat întotdeauna în trecut eșecul, și i-au împiedecat pe copiii lui Dumnezeu din trecut? Cum vom rezista celor două sute de milioane de demoni care au fost eliberați în timpul sfârșitului? Vă voi spune cum. Ar veni Hristos Însuși! Nu ar lăsa pe nimeni altcineva, o altă perioadă, o altă epocă a bisericii, o altă putere omenească, ci ar coborî El Însuși (Amin), și când va coborî El Însuși, ar fi dezvelirea lui Dumnezeu, iar dezvelirea lui Dumnezeu ar descoperi sămânța șarpelui, tactica șarpelui și urmele șarpelui. Amin. Ar fi El Însuși aici în această zi și ar spune: „Uită-te la aceasta! Ai grijă la aceasta și nu trece pe acolo!”

Prieteni, acestea sunt dovezile că Mirele este aici, protejându-și micuța Mireasă de acești demonii religioși care ne înconjoară. Știți ce vor să facă aceste duhuri? Vor să fii mulțumit. Să crezi că Dumnezeu a trimis un profet conform Maleahi 4, să fii sfânt, să mergi la biserică, să plătești zeciuiala, dar să vă stabiliți și să vă faceți turnul vostru de protecție împotriva judecării. Toți acei demonii vor să ia Mesajul și să-l facă o religie, vor să acceptați religia Mesajului, dar Mesajul nu este o religie, Mesajul nu este o doctrină; Mesajul este Mirele, iar El este astăzi aici pentru a se uni cu Mireasa Sa și locuiește în Mireasa Sa, pe care o protejează de acei demonii. Este mintea lui Hristos, este dezvăluirea Cuvântului lui Dumnezeu. Nu tu, nu eu, ci El. Slavă Domnului pentru că El Se asigură în această zi că nu vei cădea din cauza acelorași duhuri. Dar să nu crezi că demonii aceia nu sunt în jurul tău. Ei se învârt în jur așteptând o oportunitate, dar Dumnezeu va avea în această zi o Mireasă care nu va mai cădea. Cum este posibil? Coboară și locuiește în Ea pentru a Se asigura că va avea mintea lui Hristos, va avea Cuvântul, Duhul Său va fi din plin înapoi în Biserică, va lua fiecare obstacol de acolo, o va aduce înapoi la Cuvânt și îi spune: „Uite aici, uite aici, uite aici! Amintește-ți ce a spus profetul. Amintește-ți ce am arătat prin deschiderea Peceților. Aici este Geneza 11. Totul este aici, în Geneza!” Cine face acest lucru? Nu un predicator, ci este Mirele care face aceasta pentru Mireasa Sa, spunând: „Urmărește tactica aceasta, urmărește tactica aceea, privește capcana pe care o are aici”, pentru a se asigura că Ea nu va eșua ca miresele de dinaintea ei, pentru că „Ea este rânduită să nu cadă.”

Dacă vreodată începi să te gândești: „Sunt în siguranță pentru că sunt mireasă și

merg la o biserica la Mesaj”, te afli pe un teren foarte periculos și chiar atunci ești pe punctul să te prăbușești, pentru că oricine își poate lua titlul de mireasă; oricine poate să vină și să fie convins să creadă un anumit set de lucruri, poate coopera cu un grup de oameni și astfel începe să creadă că este neprihănit. „Sigur, aceste compromisuri mici pe care le am în viața mea, aceste lucruri mici anti-Cuvânt care sunt în jurul meu, sunt în ordine pentru că eu sunt mireasa.” Aceștia sunt aceiași demoni care încearcă să facă aceasta, așa că avem bărbați căsătoriți de două ori, femei divorțate și recăsătorite, și tot felul de lucruri care se întâmplă în biserici la Mesaj. „Dar este în ordine pentru că eu cred Maleahi 4 și sunt mireasa, sunt în Mesaj!” Dar când profetul a adus Mesajul, a spus că acest lucru este greșit. Profetul a stat la amvon, a predicat „Strălucirea Luminii roșii ca semn al venirii Lui” și a vorbit despre haine strâmte, rochii scurte și machiaj, tocuri înalte și bijuterii.

Tu poți merge în fiecare duminică drept într-o biserică la Mesaj, să stai acolo și să spui că ești plin de Duhul Sfânt al lui Isus Hristos, dar cei ce produc aceste lucruri sunt aceiași demoni care au construit acest turn. Cu siguranță. Ei caută siguranță într-o formă de religie, nu într-o relație cu Mirele, deoarece în relația cu Mirele, aleșii iau Cuvântul care spune: „Privește aici, privește acolo; uite aici, uite acolo”, și spun: „Amin! Amin! Vrei să iau rochia aceea? Amin. Vrei să acționez așa? Amin. Vrei să mă închin așa? Amin.”

Dar când aruncăm aceste lucruri și facem orice vrem pentru că suntem Mireasa, aceasta este influența acelor demoni. Să nu credeți că nu sunt în jurul vostru. Frate, spune unde au plecat cei două sute de milioane de demoni? După denotațiuni? După Mireasă. De aceea ești sub atâta presiune. Dar nu vă faceți griji pentru că Mirele este aici și totul este bine. Mirele meu este aici!

În mesajul **leHoVaH Jireh** din anul 1961, continuă și spune:

„La început, Avraam a coborât din Babilon, din Șinear și a locuit în vale. Noi știm totul despre Babilon, cum Nimrod a fost primul care a încercat să facă o organizație. El a organizat o mare mișcare religioasă și a făcut ca toate bisericile mici să plătească tribut aceluia mare oraș al Babilonului, a construit un turn care s-a urcat în ceruri și așa mai departe. El s-a gândit în mintea lui, a crezut că poate face ceva care i-ar salva pe oameni.”

Slavă Domnului pentru că putem vedea că nu putem face nimic ca să ne salvăm. Ținerea unei rânduiei religioase nu te va salva niciodată. Mai înainte am spus că

Mesajul are o rânduială, pentru că Dumnezeu are în toate o rânduială, are o rânduială pentru închinare, are o rânduială în toate lucrurile, așa că există o anumită rânduială pentru a ne închina. Amin. Dar când ne uităm la rânduiele și le ținem pentru siguranță, suntem pe terenuri periculoase pentru că noi nu putem să ne salvăm singuri. Nu există niciun lucru în care să ai încredere solemnă, afară de harul lui Dumnezeu. Tu nu te poți salva singur! Nu-mi pasă cât ești de religios, cât de bun încerci să fii, să ții toate poruncile, pentru că singurul care poate face ceva pentru tine, este harul lui Dumnezeu. Amin.

Am ajuns la Geneza 11.3-9: *Și au zis unul către altul: „Haideti să ne construim un oraș și un turn. Să facem cărămizi și să le ardem bine în foc.” Cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.*

Și au mai zis: „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”

Ei au făcut toate acestea sfidând Cuvântul lui Dumnezeu.

„Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.

Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă, și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.

Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!”

Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului, așa că au încetat să zidească cetatea.

De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.”

Aceasta a fost intenția lui Dumnezeu de la început, și chiar lucrul de care au încercat să se protejeze, a venit împotriva lor, pentru că tu nu poți opri Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, Dumnezeu a venit, le-a încurcat limbile ca să nu se mai poată înțelege unul cu altul și i-a împrăștiat pe toată fața pământului, aceasta fiind intenția pe care a avut-o când ei au ieșit din arcă, și Dumnezeu a făcut-o oricum. Care a fost scopul acestei judecăți? Protejarea seminței Sale, pentru că toți ar fi fost legați, toți ar fi intrat în această ordine a lui Nimrod. Ascultați, Nimrod nu i-a adus pașnic sub această ordine, ci a făcut-o prin cucerirea orașelor, el a adus

lumea la această ordine religioasă, prin război. Era un om puternic, „*un vânător puternic înaintea Domnului,*” era un om războinic și folosea forța pentru a-i supune pe ceilalți. Fratele Branham a vorbit despre aceasta în Epocile Bisericii. Nimrod nu spunea: „Poate veni oricine vrea, iar dacă nu vrea, este în ordine”, ci prin cucerirea orașelor, voia să facă o unitate religioasă prin forță.

Dar atunci nu era încă timpul, însă va fi un timp pentru aceasta, iar timpul acela este la ușă acum, este timpul pentru această unitate religioasă într-un sistem unic, unind puterile civile și ecleziastice împreună și forțând o ordine religioasă care va aduce întreaga lume sub conducerea lui.

Prieteni, ziua aceea este aici! Nu era atunci pentru că Dumnezeu mai avea de făcut ceva, mai avea ceva de răscumpărat, a avut de făcut unele manifestări ale Cuvântului Său, așa că a coborât și l-a oprit. Amin. Ce a fost aceasta? Mila lui Dumnezeu, harul lui Dumnezeu, a fost Dumnezeu care își împlinea Planul, așa că a coborât și l-a oprit. Le-a încurcat limbile și i-a împrăștiat pe toată fața pământului. Astfel, copiii lui Dumnezeu, aleșii lui Dumnezeu au fost împrăștiați ici și colo, și Dumnezeu a putut să le vorbească personal, individual, ceea ce și-a dorit de la început. Nu în grup, Dumnezeu nu a vrut un grup, El a fost de la început împotriva grupului; Dumnezeu a fost împotriva religiei sistematice, a fost împotriva religiei formale și a mentalității de grup. Dumnezeu a fost împotriva ei din prima zi, așa că acum i-a împrăștiat peste tot.

Fratele Branham a vorbit în anul 1956 mesajul, **Joncțiunea timpului**, și a spus:

„În acel timp, era un om pe nume Nimrod, care a ieșit și a construit marele oraș Babilon și a unit toate orașele din împrejurimi. Ei voiau să fie un oraș mare, numit Babilon. Dumnezeu a urât însă acea federație a ordinii mondiale.”

Dumnezeu a urât-o, dar o va permite pentru că în cele din urmă le va aduce judecata finală.

Să ne întoarcem din nou la Geneza capitolul 9, pentru că vreau să privim ceva ce am omis și să termin cu acest gând. Amintiți-vă ce ne-a spus fratele Branham cu privire la turn. Ei au vrut să se oprească și să-și facă un nume; au vrut să se unească pentru a nu fi împrăștiați, au vrut o puterea care vine din unitate. Astăzi, poate exista chiar și între noi o noțiune falsă referitoare la puterea și unitate indivizilor. Acesta este un concept fals al minții firești, pentru că puterea ta este unitatea ta cu Cuvântul lui Dumnezeu; puterea ta este unitatea cu Viața lui

Dumnezeu, puterea ta este unitatea cu Dumnezeu. Un singur om predat complet lui Dumnezeu, poate schimba întreaga lume. Fratele Branham a spus că Dumnezeu nu are nevoie de mulți; El are nevoie de unul total predat și în mâna lui Dumnezeu, pentru că acela poate schimba întreaga lume. Amin.

Când Pavel și Barnaba au intrat într-un oraș, scrie că acești bărbați au dat peste cap toată lumea. Erau doi dintre ei. Dumnezeu nu are nevoie de unirea forțelor (Amin). Firește, putem aduce aceste lucruri pe tărâmul religios și să credem că cu cât ne putem aduna mai mulți și suntem într-un acord, și cu cât spunem mai mult același lucru și credem același lucru, avem mai multă putere. Dar de multe ori, aceasta aduce înșelăciunea, pentru că acesta este locul de joacă pentru aceste duhuri religioase care încep să influențeze grupurile și le mută, pentru că pot lua unul, doi sau trei, să-i pună în capul unui număr mare și să-i miște.

Ceea ce vrea Dumnezeu, este puterea care vine de la un individ unit cu Hristos (Amin), când cei doi au devenit Unul. Aceasta este Puterea, toată Puterea de care are nevoie această Mireasă, toți conectați individual cu Capul. Aceasta aduce o unitate, dar nu este o unitate transversală și laterală, ci este o unitate verticală cu Hristos Isus, un individ conectat la Hristos. Iar dacă ești o persoană legată de Hristos, suntem legați prin legătura inseparabilă a părtășiei. Dar dacă noi toți ne legăm împreună în părtășie, nu este egală cu legătura cu Hristos, și oricât de mulți ne vom lega și oricât de mult suntem într-un acord, dacă nu există o legătură individuală cu Hristos, devine o înșelăciune, devine o capcană și are asupra credincioșilor un efect negativ și nu unul pozitiv. Aceasta este tactica diavolului.

Pecetea sunt deschise, iar vălul tradițiilor a fost luat. Hristos este descoperit și la fel Antihristul. De ce urlă diavolul cu privire la aceasta? Pentru că este descoperit cine este el. De ce urlă diavolul cu privire la aceasta? Pentru că El, Bărbatul, Cuvântul este în Ea, o singură Persoană. O persoană, nu grupul. De ce urlă diavolul cu privire la aceasta? Pentru că el vrea religie, dar Dumnezeu vrea să fie una cu tine; Dumnezeu te vrea pe tine, iar diavolul vrea religie.

Când a venit fratele Branham, el nu a rupt confesiunile, ci a distrus ideile confesionale; nu a rupt denumirile confesionale, ci a rupt mentalitatea duhului care a creat denomițiunea, duhul care era peste Nimrod, duhul care era peste Cain, duhul care era peste Nebucadnețar, duhul care era peste Roma.

Când Dumnezeu a venit slujind prin acel profet, El nu a venit să rupă denumirile și

să spună că a spart mizeria, ci a rupt duhul care a creat denumirile. De aceea urlă diavolul, prieteni. De aceea este atât de furios și vrea să închidă și să oprească puterea adevăratei unități, pe voi ca individ unit cu Hristos. Aceasta este puterea adevăratei unități. Și dacă Hristos este de partea ta, cine poate fi împotriva? Sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici nimic nu mă va despărți de dragostea de Dumnezeu. Aceasta este puterea unității, cealaltă este o unitate falsă care aduce înșelăciune și slăbește Mireasa. Nu vă spun să nu veniți la biserică, fiindcă avem și poruncă pentru aceasta, dar să predomine adevărata unitate, să nu vă blocați în fals. Fii unit cu Hristos!

Acum vreau să vă împărtășesc acest ultim gând, apoi vom încheia. Geneza 9.8-17:

„Dumnezeu a mai vorbit lui Noe și fiilor lui, care erau cu el, și a zis:

„Iată, Eu fac un legământ cu voi și cu sămânța voastră, care va veni după voi;

cu toate viețuitoarele care sunt cu voi, atât păsările, cât și vitele, și toate fiarele de pe pământ care sunt cu voi; cu toate cele care au ieșit din corabie și cu orice alte dobitoace de pe pământ.

Fac un legământ cu voi că nicio făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop, ca să pustiască pământul.”

Și Dumnezeu a zis: „Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci:

curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.

Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor,

și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.

Curcubeul va fi în nor, și Eu Mă voi uita la el, ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ.”

Și Dumnezeu a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine și orice făptură de pe pământ.”

Partea ciudată din această Scriptură este că Nimrod i-a convins pe oameni că trebuie să se unească pentru a se proteja împotriva judecății lui Dumnezeu, și să construiască un turn în care să urce în cazul că Dumnezeu ar aduce un nou potop pe pământ, iar după ce potopul trece, ar putea veni înapoi. Prin aceasta, ei au ignorat chiar promisiunea lui Dumnezeu care a spus că nu va mai distruge niciodată pământul prin potop. Este o altă mișcare antihristă, deoarece Dumnezeu Însuși a spus: „Voi face un legământ cu voi, cu generațiile viitoare și cu tot ce are respirație, cu viețuitoarele de orice trup de pe pământ, că nu voi mai distruge niciodată pământul prin ape, iar ca semn, voi pune pe cer un curcubeu. De fiecare dată când se vor strânge norii deasupra pământului, curcubeul va fi văzut în nori, ca un semn al legământului făcut între Mine și voi.” Dar acțiunile lui Nimrod au dovedit că nu a crezut că Dumnezeu Își va ține Cuvântul. De aceea este atât de dăunătoare religia. Amin.

Un sistem religios care încearcă să protejeze oamenii de Dumnezeu, nu are absolut nicio credință în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a spus: „Curcubeul este semnul legământului făcut între Mine și voi, și Eu am făcut o promisiune.” Promisiunea Lui nu s-a bazat pe conduita lor, ci promisiunea se baza în totalitate pe Cuvântul, pe forța caracterului Său și pe puterea Lui de a fi un Dumnezeu care-Și ține Cuvântul. Astfel, El a spus că nu va mai distruge din nou pământul prin potop, dar Nimrod a venit și i-a convins pe oameni să nu aibă încredere. Doamne, aceasta este o problemă de încredere! El i-a convins pe oameni că nu poți avea încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, că nu poți avea încredere în har, și dacă nu poți avea încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să facem noi înșine ceva. Vedeți semințele întregii religii?

Dumnezeu a fost bun și de mii de ani a pus curcubeul acolo sus ca dovadă că este credincios Cuvântului Său și ca să demonstreze că nu este ca un om care minte, ci este un Dumnezeu care se ține de Cuvânt. Dumnezeu a fost credincios acestui Cuvânt, dar Nimrod i-a adus pe oameni împreună într-o neîncredere în Cuvântul lui Dumnezeu. „Cuvântul lui Dumnezeu nu este suficient, iar dacă nu putem avea încredere în El, trebuie să ne protejăm în cazul în care Dumnezeu nu Își ține Cuvântul, în cazul în care Dumnezeu nu este credincios Cuvântului Său și nu-Și ține promisiunea.” Oh, Doamne!

Prieteni, aceasta este religia. Diavolul încearcă să vă ducă într-o acțiune religioasă ca să vă protejeze, ca să vă dovedească ceva sau ca să vă păzească, dar nu trebuie să vă protejați sau să vă păziți voi, fiindcă sunteți sub promisiunile Lui.

Dumnezeu a promis că nu se va întâmpla nimic cu tine fără să treacă mai întâi pe la Biroul Lui. Nu există nimic care să vă facă rău, nu există nimic care să vină împotriva voastră, de aceea, nu avem nevoie de nimic altceva decât să avem încredere că Dumnezeu Își va ține Cuvântul. Dacă a spus că este adevărat, este adevărat pentru totdeauna.

Eu nu trebuie să fac nimic ca să mă protejez, pentru că protecția mea este El; nu trebuie să fiu îngrijorat pentru ziua de mâine, nu trebuie să fiu îngrijorat pentru pensionare, nu trebuie să fiu îngrijorat de familia mea, nu trebuie să devin agitat, neliniștit și supărat, pentru că Dumnezeu a spus: „*Uitați-vă la crini*”, (Amin) Acesta a fost Isus Hristos, Dumnezeu în carne și oase, „*ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Nu vă îngrijați ce veți mânca sau cu ce veți îmbrăca, pentru că Dumnezeu știe că aveți nevoie de aceste lucruri. Uitați-vă la vrăbii...*”

Ascultați, întrebarea care se pune este, dacă El este încă fidel Cuvântului Său. A fost Acela Cuvântul lui Dumnezeu și este adevărat și astăzi, sau trebuie să facem noi ceva pentru a ne proteja și pentru a ne păzi? Sunt aceiași demoni religioși vechi, care spun: „Trebuie să faci ceva, trebuie să te păzești, trebuie să-ți demonstrezi credința!” Oh, slavă lui Dumnezeu!

Prieteni, diavolii cad, vălul este smuls, vălul tradițiilor a fost rupt și îndepărtat. Amin. Dumnezeu Însuși este aici încercând să te elibereze de acele lucruri.

Nimrod a convins întreaga lume să-și pună toată munca, timpul și resursele pentru a construi o religie inutilă. Turnul acela era o religie inutilă, nu ajuta la nimic, deoarece curcubeul era dovada că nu va fi niciodată nevoie de el. În această zi, Dumnezeu ne-a trimis un Semn, iar acest Semn este propria Lui Viață în tine. Aceasta este dovada că nu ai nevoie de nimic altceva ca să fii bine, nu ai nevoie să dovedești nimic, nu ai nevoie de altă siguranță, ci tot ce ai nevoie este ca Viața care trăiește în tine să fie înviorată de botezul Duhului Sfânt, care este Semnul dat astăzi. Viața Sa în individ este Semnul, este Simbolul, este dovada Legământului. Nu trebuie să te lași păcălit să faci altceva, să demonstrezi altceva sau să manifesti altceva. Semnul Vieții lui Hristos dat astăzi Miresei Sale, este unirea, este că El a venit la tine ca individ. Semnul acela era simbolul botezului Duhului Sfânt, care este Semnul că Legământul Lui cu tine este bun și că El nu va omite să se țină de cuvânt. Diavolul poate să vină și să încerce să ne păcălească să punem eforturile și timpul nostru, munca și energia noastră într-o lucrare religioasă care

va fi un fel de protecție, dovadă sau justificare, dar singurul lucru de care avem nevoie, este Semnul.

Prieteni, vă dați seama, când au început să construiască acel turn și să ardă acele cărămizi, lucrau mii de oameni, poate chiar zeci sau sute de mii de oameni! Nu știu câți oameni lucrau cu cărămizi și mortar, dar toți lucrau împreună în unitate și armonie și clădirea aceea a început să se înalțe. Însă, de fiecare dată când trecea un nor de ploaie, dovedea că Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș și că toate eforturile lor erau zadarnice; nu le era de niciun folos și tot ce făcea, era să-i ferească să creadă în semnul dat.

În această zi, Dumnezeu a trimis din nou un Nor, iar în Nor era un Semn, Viața lui Isus Hristos; în Nor era un curcubeu, iar acel Nor este dovada că El Își ține Legământele.

Ei l-au întrebat: „Ești tu profetul lui Dumnezeu?” Dar el a spus: „Nu eu sunt Cel care a deschis ochii orbilor, nu eu am făcut acele lucruri. Eu doar am stat acolo când El a făcut acele lucruri.” Nu este o lucrare religioasă, un ordin religios sau ținerea unui cod de conduită, a regulilor sau ordinii unei biserici, ci este să cedezi față de El și să-L lași să facă prin tine toate lucrările pe care le-a rânduit să le faci. Dar niciunul dintre aceste lucruri nu este Semnul tău. Semnul Legământului este Viața Lui în tine, și când te predai Lui, Viața Lui în tine devine un Semn expus, manifestând Cuvântul pentru ziua ta. Nu este o lucrare pe care o faci tu, ci este o lucrare pe care o face El prin tine.

Tot efortul lor de-a ridica turnul Babel, era dovada că nu aveau încredere în Dumnezeu și că nu l-au crezut Cuvântul. Întreaga ordine religioasă a zilei este dovada că nu au încredere în Dumnezeu și nu cred Cuvântul Său. Nu contează câte versete biblice citează, nu contează câte lucrări fac, câte versuri citesc, toate eforturile lor sunt zadarnice pentru că Semnul este dovada Legământului, este dovada că Dumnezeu Își ține Cuvântul.

În mesajul **Calea dată de Dumnezeu**, ni se spune:

„...Omul a încercat să-l realizeze de-a lungul timpului. Ne gândim la Nimrod. După ce Dumnezeu a distrus lumea prin apă, acest mare prinț al Babilonului și-a zis că poate să se descurce și a încercat să găsească ceva. Este natura omului, așa face el. Omul și-a dovedit natura atunci când Adam a mâncat din pomul cunoștinței, s-a separat de Dumnezeu și a încercat să facă el însuși o cale de întoarcere la

Dumnezeu, acoperindu-se cu frunze de smochin. A încercat să-și facă el însuși o religie, a încercat să fie mântuit fără ispășire.

Și găsim că omul face și astăzi același lucru, aderă la o biserică și își pune numele într-un registru, încercând să găsească o cale; spune câteva rugăciuni într-un anumit fel sau repetă câteva crezuri prin care încearcă să găsească mântuirea fără ispășire. Dar așa nu puteți avea ispășirea pentru păcat, iar păcatul este necredința. Nu există alt păcat, decât necredința, iar eu am spus adesea că băutul, adulterul, înjurăturile, nu sunt păcate. Acestea sunt atributele păcatului. Motivul pentru care faci aceste lucruri, este că ești necredincios. Dacă L-ai crede pe Dumnezeu, nu ai face aceste lucruri. Vedeți? Dacă ești credincios, nu ai putea face aceste lucruri.

Acum descoperim că omul s-a separat de Dumnezeu și întotdeauna încearcă să găsească același pom al cunoștinței pentru a se întoarce. Dar tot timpul se îndepărtează tot mai mult. Astfel, vedem că imediat după ce Nimrod a încercat să construiască un turn, un turn religios care, dacă Dumnezeu ar distruge lumea din nou, ce ar face el? Își va lua oamenii, va urca în turn, deasupra inundației, și va trece peste ea." Ce s-a ales de toate realizările lui și cu numele lui mare? Au pierit împreună cu turnul lui."

În mesajul **Unitate**, fratele Branham a spus:

„Printr-o unire falsă, Adam și Eva au adus judecata pe pământ, în Eden. Apoi, o unire falsă a adus potopul judecății lui Dumnezeu pe pământ, pentru că fiicele lui Cain au cochetat cu fiii lui Dumnezeu, iar aceștia au căzut și s-au unit din nou într-o unire falsă. Acolo sunteți. O unire falsă. „Nu poate să se întâmple nimic.” Dar ce-a făcut Dumnezeu? El a distrus tot, în afară de prețiosul, bătrân Noe și familia lui.

Și din nou, primul lucru pe care-l știți, după moartea lui Noe, familia lui spirituală, copiii omului au început să se uite unul la celălalt. Și ce au făcut? Au spus: „Acum, noi nu suntem necredincioși, noi toți credem în Dumnezeu.”

Astfel au avut un ins, un conducător, ceva mare arhiepiscop pe nume Nimrod și au construit un turn. Ei nu erau necredincioși, ci credeau că există un cer, credeau că există un iad. Ei credeau în judecăți. Dar fiii lui Dumnezeu și fiicele omului, au făcut din nou o uniune falsă și au construit o catedrală mare, o organizație măreață, mare și toate celelalte locuri, trebuiau să-i plătească tribut la Babel.”

Acum construiește același lucru și îl va aduce printr-un conducător fals, dar nu

există nicio altă unitate decât cu Hristos, și El este Cuvântul.

În mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate**, scrie:

„Aceasta trebuie să facem și noi astăzi, prieteni.. Trebuie să luăm tot Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că vom avea nevoie de El; trebuie să folosim fiecare Cuvânt care este acolo, fiindcă este „Așa spune Domnul.” Noi trebuie să folosim toată Evanghelia, totul. Acum, când Dumnezeu Și-a întărit biserica, a întărit-o cu cel mai bun lucru pe care L-ar putea găsi, pentru că sunt proprii Săi copii. El Și-a întărit biserica prin Cuvânt, prin propriul Său Cuvânt, de aceea ne cere doar să credem Cuvântul. Asta-i tot.

Satan a venit cu înțelepciunea lui și a făcut-o pe Eva să lase bariera jos o singură dată. Satan a recunoscut că fiecare parte din Cuvânt era corectă, dar a spus: „Cu siguranță nu vei muri.” Aceasta a făcut spărtura. A scos-o din spatele Cuvântului cu o mică îndoială.

Exact așa ajunge astăzi la biserică, prin același lucru, doar o mică îndoială te aduce de partea aceasta și nu există nicio cale de întoarcere. Să nu crezi că Dumnezeu te va cruța fiindcă aparții la o biserică, fiindcă aparții unei organizații sau unui grup, sau din cauza unei senzații, fiindcă nu va fi așa!

Voi trebuie să credeți Cuvântul Lui și să acționați la fel! Este singura cale. Este planul făcut de Dumnezeu de la început. Acesta este Programul lui Dumnezeu în viață, acesta este Programul lui Dumnezeu acum, iar Biserica trebuie să rămână în spatele Cuvântului, pentru că este singurul mod în care sunteți în siguranță.”

Dar religia va veni de-a lungul drumului, acești diavoli, și încearcă să ne determine să acționăm într-un fel care demonstrează că nu avem încredere în Dumnezeu. Aceasta a provocat căderea Evei la început. Amin.

El a venit și i-a predicat Evei, zicând: „Poți mânca din toți pomii.” Și ea a răspuns: „Putem mânca din toți pomii, în afară de cel din mijlocul grădinii.” „Sigur nu vei muri, dar Dumnezeu știe că în ziua când vei mânca din el, ochii tăi se vor deschide și vei fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” Brusc, Eva a început să se întrebe dacă Dumnezeu Se va ține de Cuvânt sau nu. Era o problemă de încredere, încrederea în Dumnezeu, încrederea în calea Sa, încrederea în El chiar dacă a reținut pentru Sine o descoperire, încrederea că El era Dumnezeu, că El era Tatăl și că nu va reține acea descoperire pentru totdeauna.

Astăzi, diavolul poate încerca să ne împingă în revelații, poate să ne împingă la depășirea profetului lui Dumnezeu, încercând să ajungem într-un loc pe care Dumnezeu nu l-a deschis încă. Este o problemă de încredere, noi trebuie să avem încredere în Dumnezeu (Amin), trebuie să avem încredere în Cuvântul Său. Voi aveți încredere în El, dar șarpele va veni și va face același lucru pe care l-a făcut cu Eva. Și deodată începeți să puneți la îndoială încrederea în El și faceți același lucru pe care l-au făcut și cei aflați sub conducerea lui Nimrod: au început să se întrebe dacă pot avea încredere în Dumnezeu că-Și va ține Cuvântul. Pe Eva a făcut-o să-și piardă încrederea în felul lui Dumnezeu, în timpul lui Dumnezeu și în Cuvântul lui Dumnezeu. Și vă spun că diavolul va veni și astăzi și va încerca să ne atace să nu mai avem încredere în El.

Fratele Branham a spus că noi suntem fortificați în spatele Cuvântului; această Mireasă rămâne în spatele Cuvântului și are încredere în El că se ține de Cuvânt și ne va da tot ce avem nevoie, pentru că a spus că o va face. Nu trebuie să ne protejăm noi, nu trebuie să ne dăm seama de nimic, nu trebuie să împingem prea mult Capul, ci doar să avem încredere în El.

Vreau să mai citesc doar câteva citate. În mesajul **Edenul Satanei**, citim:

„Satan a câștigat-o, a preluat-o și a avut șase mii de ani ca să-și construiască Edenul lui, așa cum Dumnezeu a avut șase mii de ani ca să-și aducă Edenul Lui la o încheiere. Prin amăgire, prin sucirea Cuvântului, sau a oamenilor, își stabilește acum propriul Eden pe acest pământ, în păcat.

Edenul lui Dumnezeu a fost stabilit în neprihănire, dar Edenul Satanei este stabilit în păcat, pentru că Satan este păcatul. Dumnezeu este neprihănire și împărăția lui Dumnezeu a fost stabilită în neprihănire, pace și Viață. Dar Satan este stabilit în păcat, în păcatul religios.”

Deci, Satan nu și-a stabilit Edenul pe bețivi și prostituate, prostituatele sunt prinse de el, ci Satan și-a stabilit Edenul păcatului religios, pe necredință. Sună ca o ironie dar este un adevăr usturător, fiindcă acesta este scopul absolut al religiei; scopul religiei este să-i adune pe necredincioși.

Cine credea că Dumnezeu nu va mai trimite niciodată un alt potop, nu a risipit nici o picătură de transpirație ca să pună o cărămidă la turnul lui Nimrod. Scopul religiei acelei zile, era să-i adune pe necredincioși, iar scopul religiei de astăzi este același: să-i adune pe necredincioși. Cei care cred Cuvântul lui Dumnezeu nu au

nevoie de religie, nu au nevoie de organizație, nu au nevoie de un formular, nu trebuie să facă ceva pentru a avea siguranță, nu trebuie să arate ceva în care este siguranța lor, ci trebuie să arate Indicatorul, deoarece Indicatorul arată că Legământul este încă în vigoare. Amin.

De aceea, tot ce trebuiau să facă în Egipt, a fost să împlinescă ce le-a spus profetul, adică, să omoare mielul, să ia sângele lui și să-l pună pe ușă cu isop, deoarece acesta era semnul că erau în Legământ cu Dumnezeu și că îngerul morții va trece pe lângă ei. Amin. Ei nu mai avuseseră această experiență, nu se mai întâmplase niciodată și nu puteau s-o dovedească, nu puteau să garanteze nimic, nu au putut să demonstreze aceasta, nu au putut să arate când s-a întâmplat ultima dată deoarece era pentru prima dată când s-au confruntat cu această situație. Dar Dumnezeu a trimis în scenă un profet pentru a le da Cuvântul și un semn care arăta că era în Legământ cu ei și că nu va lăsa îngerul morții să intre în casa care urma să Cuvântul. Sângele de pe ușă era semnul că oamenii din casă îl credeau pe profet, și crezându-l pe profet, L-au crezut pe Dumnezeu.

În această zi, Dumnezeu ne-a dat Semnul Său, iar acest Semn este Viața Lui, descoperirea lui Isus Hristos pentru tine personal; o relație doar între tine și El. Tu nu poți dovedi aceasta, nimic n-o garantează și nu dovedește aceasta, nu poți arăta un certificat, dar ți se cere să ai încredere în acest Semn, iar acest Semn este Viața Cuvântului, Semnul este Viața Cuvântului în tine, și tot ce ți se cere, este s-o primești, să-L crezi și apoi să-L lași să Se manifeste.

În continuare citim:

„Dumnezeul acestei lumi de astăzi, persoana la care se închină lumea de astăzi, este Satan. Oamenii nu știu că se închină Satanei, dar este Satan care se prezintă ca biserică. Vedeți? Ca biserică. Ei se închină Satanei, crezând că se închină lui Dumnezeu prin biserică, dar ea este calea pe care a făcut-o Satan. „Oh”, ziceți voi, „stai puțin! Noi predicăm Cuvântul!” Priviți înapoi, la textul meu din seara aceasta. Satan a fost cel care i-a predicat Cuvântul Evei, mai întâi: „Dumnezeu a zis.” Vedeți, aceasta este (acest ultim pumn mic al diavolului) interpretarea greșită la acea parte a Scripturii care se referă la acea zi.”

Aceasta este eroarea, aceasta este problema: că pot predica tot Cuvântul trecut, pot predica totul despre Isus la Calvar, pot predica totul despre mersul pe jos, apa, minunile, ucenicii, Epocile bisericilor, Pavel, dar interpretează greșit Cuvântul care

este pentru ziua respectivă. Aceasta este capcana, că au predicat Cuvântul așa cum L-a predicat Satan, care a venit jos și l-a folosit pe șarpe. Dar el a interpretat greșit Cuvântul, porunca dată pentru ziua respectivă. Amin. De aceea, noi nu suntem nici măcar deranjați de toate aceste confesiuni și lucruri, dar duhul demonic va intra și va încerca să se apropie de locul unde este Mireasa și interpretează greșit Cuvântul pentru astăzi, arătând spre trecut, privind înapoi, predicând altceva, dar interpretând greșit Cuvântul pentru astăzi.

„El te lasă să înțelegi că tot ce a făcut Isus a fost perfect bine. El te lasă să înțelegi că tot ce a făcut Moise a fost perfect bine. Dar când luați promisiunile pe care le-a dat pentru această zi, acestea au fost aplicate pentru o altă epocă.”

Astfel, vor lua Cuvântul pentru astăzi și Îl vor pune ori în urmă, ori în față, dar dacă Îl puneți în urmă sau în față, aceasta este înșelăciunea, acesta este Diavolul, chiar acolo. Ce va face? Vă va face să citați Cuvântul, să folosiți Scripturile, iar Cuvântul pentru astăzi să-l puneți în urmă sau în față.

„Dar când luați promisiunile pe care le-a dat pentru această zi, acestea au fost aplicate pentru o altă epocă. Tot ce trebuie să facă el, este să-i facă pe oameni să creadă aceasta așa, și aceasta-i tot, pentru că tu nu poți să scoți un singur Cuvânt sau să adaugi un Cuvânt la Aceasta. Dar aceasta face el.”

În **Semnul**, fratele Branham spune:

„Dumnezeu a dat un alt Semn pentru lume, iar acesta a fost curcubeul. Ascultați cu atenție, apoi încheiem. Dumnezeu a rămas credincios acelui Semn. În zilele lui Noe, când lumea a fost distrusă de apele potopului, Dumnezeu a dat un semn, o dovadă, și acesta a fost curcubeul pe care l-a arătat tot timpul, chiar dacă au trecut mii de ani de atunci. El nu dă greș niciodată, pentru că Se uită tot timpul după semnele Lui. În toți acești mii de ani care au trecut de atunci, El ni l-a arătat tot timpul, dovedind că nu omite niciodată să-și onoreze Semnul dat. Niciodată!

Astfel, El așteaptă ca noi să punem Semnul peste credința noastră și să-L arătăm grupului Satanei, necredincioșilor care nu cred în El și cultelor. Să arătăm că credem făgăduințele Lui și că Isus Hristos a înviat din morți și este viu. Aceasta este dovada identificării Semnului, pentru că este propria Viață a lui Hristos în tine identificând Cuvântul. Nu mai este nevoie de nimic altceva.” Slavă Domnului!

Sper că vă bucurați de aceasta la fel de mult ca mine. Fratele Branham a spus că

tactica diavolului a fost expusă și nu-i place. Dar Mirele este aici ca să ne asigure că nu vom cădea din nou în aceste vechi capcane religioase. Noi nu avem nevoie de ordinea religioasă! Tot ce avem nevoie este El și El vine în această zi ca să se unească cu fiecare individual, cu fiecare din Mireasa Sa aleasă. Aceasta este siguranța lor, Acesta este Semnul lor, Acesta este Cuvântul pentru această zi. Dumnezeu a adus o garanție Miresei Sale, i-a adus un Cuvânt deschis și El Însuși este aici dezvăluind Cuvântul, astfel încât să Se asigure că în această zi va avea o Mireasă care nu va da greș.

Vreau să vă gândiți la fiecare mireasă care a eșuat înainte. Cum au eșuat ele? Prin religie. Dar astăzi, El va avea o Mireasă care nu va da greș; nu pentru că este mai inteligentă, ci pentru că El este aici. Aveți încredere în aceasta! Credeți-L, căci Ea nu va fi aspirată într-o ordine religioasă, printr-o reușită sau prin presiune. Conectați-vă cu El și lăsați Viața Lui să fie Semnul siguranței voastre!

Trecutul vostru, păcatul vostru a fost plătit! Nu intru în judecata pe care am primit-o, pentru că am trecut deja de judecată. Eu nu sunt aici pentru a mă apăra eu însumi. Orice lucru a fost deja rezolvat la Calvar și am Semnul că Legământul este încă în vigoare pentru mine. Nu pot s-o dovedesc pentru tine sau pentru nimeni altcineva și nu pot s-o pun pe nimeni altcineva, dar Semnul este dovada că Legământul este în vigoare pentru mine; astăzi este un Semn individual, este o plimbare individuală, este o muncă individuală, nu mai este aspirată înapoi într-un grup, nu mai există turnuri, au fost inutile pentru fiecare dintre ei. Mântuirea nu a venit prin niciunul dintre ei; mântuirea a venit întotdeauna prin Cuvântul pentru ziua ta, iar Sămânța aleasă și-a găsit întotdeauna drumul spre Ispășire prin Cuvântul descoperit pentru ziua lor, niciodată prin sistem.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că a adus un Cuvânt pentru această zi și ne-a dat inimă să credem că ni l-a dat. Acesta este darul Lui, aceasta este Sămânța Lui din interiorul meu, care are calitatea de a mărturisi că nu este nimic altceva decât Adevărul. Îl primesc, Îi cedez și-l dau toată viața mea. Laudă lui Dumnezeu! Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, Îți mulțumim, Doamne Isuse pentru Cuvântul Tău. Îți mulțumim pentru că ești aici, și ești aici ca să ne ții să nu cădem în aceleași capcane în care au căzut copiii Tăi, ești aici ca să expui ascunzătoarea diavolului, ești aici ca să-i demaști tactica, ești aici ca să-Ți protejezi micuța Mireasă. Oh, Doamne, vrem să spunem doar că avem încredere în Tine că Semnul este tot ce avem nevoie, Doamne. Tu ni

L-ai pus la dispoziție în această zi, Viața Ta care a venit jos. Semnul din cer era dovada că s-a ajuns la capăt, că ai coborât să Te unești cu Mireasa. Ești aici, mintea lui Hristos este aici, Cuvântul complet este aici, Viața acelui Cuvânt este aici, Mirele este aici. Oh, Doamne, Tu ești Siguranța noastră, ești pacea noastră, ești Asigurarea noastră, ești odihna noastră, ești totul pentru noi. Astăzi ai făcut o lucrare, astfel încât să ne putem odihni, Doamne, și odihna în Tine este cheia la operarea unui dar doar pentru odihnă și doar pentru relaxare, știind că totul este bine, că Legământul este sigur, Semnul este dovada că Legământul este în vigoare.

Doamne, vreau doar să ridic mâna și să spun că Te cred și știu că Te vei ține de Cuvânt, nu am nicio îndoială. Nu trebuie să fac nimic, pentru că ai făcut-o Tu deja. Nu trebuie să găsesc o cale, pentru că ai dat-o Tu deja și ai dezvăluit-o pentru mine. Singurul lucru pe care trebuie să-l facă copiii Tăi astăzi, este să-Ți predea totul și să ne smerim, astfel încât să poți avea întâietate. Ajută-ne, Doamne, fiindcă nu putem nici să ne smerim, decât dacă ne dai un Duh de renunțare la noi înșine; îndepărtează duhul firesc și dă-ne Duhul Tău. Dă-ne Duhul credinței, credința Ta, unge-ne cu Duhul Tău și împlinește tot ce vrei să realizezi în această zi, astfel ca Cuvântul Tău să fie manifestat în fiecare din noi.

Dumnezeule, binecuvântează-ne și ajută-ne să rămânem credincioși Cuvântului Tău, ajută-ne să rămânem în spatele acestui Cuvânt și să avem încredere în Tine. Binecuvântează-ne în timp ce vom pleca de aici, ține-ne în continuare, călăuzește-ne și deschide-ne ochii, Doamne, ca să putem vedea din ce în ce mai mult, pentru că Îți cerem aceste lucruri în Numele lui Isus Hristos. Amin

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Amin.

-Amin-